

433. Az esztendő fordulóján

Vad Péter Zsigmond

1. Az esz - ten - dő for - du - ló - ján
2. A mú - ló év min - den nap - ja
3. A me - ző - ket te ru - há - zod,
Ösz - sze - gyűl - tünk mind ez ó - rán;
Ke - gyel - me - det meg - mu - tat - ja:
Ég ma - da - rát te táp - lá - lod;

3
A - lá - zat - tal le - bo - ru - lunk hál 'a - dás - ra,
Tes - ti - lel - ki ba - ja - ink - ban gyó - gyí - tot - tál,
Nem en - ged - tél el - pusztul - ni ár - ván min - ket,
Min - den - tu - dó szí - ned e - lött szá - ma - dás - ra.
A ha - lál - nak kar - ja - i - tól ol - tal - maz - tál.
És meg - ad - tad min - den - na - pi ke - nye - rün - ket.

4. Könnyeinket szárítgattad, Homlokunkat simogattad; Ha tévedtünk, a jó útra rátereltél, Ha elestünk, irgalmasan fölemeltél.

5. Hálásan hát megfogadjuk, Hogy törvényed el nem hagyjuk. Új esztendő minden napján légy mellettünk, Kísértéstől, bűn törétől óvjad lelkünk!

6. Ha majd eljön a végóra, Ajkunk nyílik búcsúszóra, Hazatérő lelkünket te vidd magaddal Oda, hol nincs nap, sem éj, csak örök hajnal!

